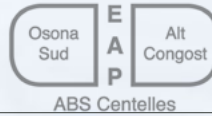

Anna Tantiñà Puig
Metgessa de família i comunitària. Referent de Fragilitat

EAP Centelles

Fragilitat avançada: comprenent una realitat creixent

En els darrers anys, el nombre de persones amb malalties cròniques ha augmentat significativament i es calcula que al voltant de dues terceres parts de la mortalitat són atribuïbles a aquestes malalties. Segons el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, entre 90.000 i 105.000 persones (un 1,2-1,4% de la població) es troben en una situació de fragilitat avançada i requereixen atenció pal·liativa.

S'entén per fragilitat com a una condició individual de vulnerabilitat. És a dir, el grau de reserva biològic -o resistència- que li queda a un pacient. Una de les particularitats de la fragilitat és el seu dinamisme en el temps, ja que a mesura que ens anem fent grans, també augmenten les complexitats, les necessitats i el risc de descompensació, el qual pot generar conseqüències negatives per a la salut.

Quan el pronòstic de vida de la persona és limitat, ens trobem a l'etapa de fragilitat avançada. En aquest moment, l'atenció centrada en la persona és fonamental per oferir una millor resposta a les necessitats individuals del/la pacient.

Actualment, Catalunya compta amb el Pla d'Intervenció Individual i Compartit (PIIC), una iniciativa interdepartamental que involucra tant el Departament de Salut com el Departament de Drets Socials i Inclusió. Aquest pla garanteix una atenció integral i coordinada per a les persones que requereixen intervencions individualitzades.

L'objectiu principal del PIIC és assegurar que la història clínica de cada persona inclogui les seves voluntats, garantint que aquestes quedin registrades. Això permet que, en cas d'assistència mèdica, tots els nivells assistencials [tant hospitalaris com comunitaris] tinguin accés a aquesta informació i puguin oferir una atenció de més qualitat.

Aspectes clau per a una atenció de qualitat

- Conèixer la situació de fragilitat de la població i l'etapa de fragilitat de les persones.
- Garantir una comunicació clara i sensible entre els professionals i la persona.
- Establir un pla terapèutic de decisió compartida, alineat amb la situació clínica i respectuós amb els valors, desitjos i prioritats de la persona.
- Proporcionar suport a familiars i cuidadors.
- Elaborar un pla de cures que respecti les necessitats espirituals, psicològiques i socials de la persona.

L'adeu i la família

Quan una persona es troba en l'etapa de fragilitat avançada, la mort és una condició que marca el final de vida. En aquest context, mantenir una bona comunicació amb amics i familiars permet que la persona es pugui expressar lliurement i acomiadar-se de manera serena. Aquest comiat pot ser emocional, comunicatiu i fins i tot espiritual, oferint

un espai perquè es comparteixin records, sentiments i desitjos.

Preservar la dignitat i tenir en compte l'espiritualitat del pacient són aspectes fonamentals per garantir un final de vida pacífic i digne, la qual cosa també pot ajudar la família en el procés de dol.

